

{ אז נדברו }

פרשת כי תבא תשפ"א | לסדר: "ושמחת בכל הטוב" | גליון מספר: 526

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ברכת מזל טוב מיוחדת עבור
האברך החשוב הרה"ג

ר' אורי שרגל שליט"א

המקדיש רבות מזמנו ומרצו
לטובת גיליון זה, לרגל
השמחה השרויה במעונו
בהולדת בתו שתח',

יתן ה' וירוה רוב נחת דקדושה
מכל יוצאי חלציו, ואך טוב
וחסד ירדפוהו כל ימי חייו
אמן.

ניתן לקבל את הגיליון
בשירות פקס באמצעות
שיחת טלפון:

0795319191

(ניתן לפעול לפי ההוראות
המפורטות שם..)

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדריים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,
חיפה

תודה מראש!!!

התאריך הסופי שאף אחד לא זוכר אותו בראש השנה...

ישנה תופעה מעניינת: בהושענא רבא כולם זוכרים ויודעים להגיד שכעת זה מסירת הפתקאות שנכתבו אי שם בראש השנה... בהושענא רבא כולם מבינים שזה יום שקשור לר"ה... אבל בר"ה עצמו משום מה אף אחד לא זוכר את קיומו של הושענא רבא...

אז זהו!! שהפעם אני מרגיש קצת היימיש לדבר על זה... סו"ס עדיין לומדים מסכת סוכה ולמדנו עכשיו על הושענא רבא... אז זהו!! שחשוב להראות את המפה כולה ולזכור כבר עכשיו שבראש השנה מתחיל תהליך מסוים שמסתיים בהושענא רבא... **מה הקשר??**

אז בקצרה ממש. תקרא את זה... זה חשוב!!! בימים אלו עיקר העבודה שלנו זה "את פניך ה' אבקש..." להזדרז במצוות... להתחדש... להתחבר יותר... בקיצור: בימים אלו אנחנו משתדלים להמריא כמה שאפשר... להשאיר את האפרוריות של השגרה מאחור... בקיצור: ממריאים... עולים עולים עולים... **ואז במוצאי יום כיפור מתחילה הנחיתה לאט לאט!!!**

נבדוק אז!!! התורה מצווה אותנו לקחת ד' מינים... האתרוג ממוקם בפסגה... כולו טעם וריח - כולו קרבת אלוקים, ההדסים נמשלים לצדיקים, אח"כ לולב, ואחרון אחרון ברשימה זו הערבה שהיא ללא טעם וללא ריח והיא מסמלת את העבודת ה' הכי נחותה...

ואז!!! כשמגיעים לבית המקדש מחכה לנו הפתעה!!!

יש הלכה למשה מסיני שצריך לקחת את אחד מד' המינים והוא עולה עד קרנות המזבח...

וכאן מתחילה פוליטיקה... יש פה ארבעה מפלגות... מפלגת שלטון של האתרוג... מפלגת הגוש חוסם של הלולב שאוגד את ההדסים והערבות ביחד... להדס יש גם מה להציע... סו"ס ההדס מסמל את הצדיקים... ולמרבה התמיהה לכל אלו הקב"ה אומר לא!!! ומכל הד' המינים אני בוחר דווקא את הערבות... והערבה הזו שהיא ללא טעם וריח... היא זו שזוכה לעלות עד עד עד קרנות המזבח... **וכולם המומים!!!** כבר שלושה שבועות שאנחנו דורכים על הערבה הזו... כל חודש אלול ראינו את הערבה הזו כאויב... נלחמנו בחוסר טעם וריח בעבודת ה' שהיא מייצגת... עשינו הכל כדי להתרטב... להתרומם... להתחמם... להתמלא בטעם וריח... ביום כיפור דפקתי עם כל הכח על הערבה הזו שמסמלת את החלק הרשע והנחות שבי... והנה סו"ס הגענו לסוף המסלול... פתאום הערבה הזו מגיחה מאן שהוא ועולה ומטפסת ומגיעה עד קרנות המזבח... **מה קרה?? איך זה קרה??**

אז זהו!!! הפעם לא נהיה מופתעים!!! הפעם לא נחכה לשאל את זה בהושענא רבא... השנה נהיה ערוכים מראש... כבר עכשיו בערב ראש השנה... נזכור את יום ערבה!!!

כן... ידידי היקר... מתחילים ימי הסליחות... אנחנו עושים הכל כדי להתחמם... לבעור בעבודת ה'... לצאת מהיובש... לצאת מהאפרוריות של השנה... אבל ההלל... תהיה ריאלי... בסופו של יום... רגעי המבחן האמיתיים שלנו במשך השנה **זה דווקא היום של הערבה!!** היום המיובש הזה שאני לא מרגיש בו לא טעם ולא ריח... דווקא אז מגיע הרגע המכונן השנה ה' ניצב עליו ובוחר כליות ולב אם עבדו כראוי... **ישם!!! שם זה קורה!!!**

זה שבראש השנה אתה לא מדבר בחזרת הש"ץ זה יפה... אבל סו"ס כעת כולך מוקף בסוד חכמים ונבונים מלמד דעת מבינים... יראתי בפצוטי שיח להשחיל... כעת לא שייך לדבר... זה לא נדבק... זה לא מתאים... אז אמנם כעת אתה מרגיש הרגשה נפלאה של התעלות... אבל תתפלא לשמוע שדווקא הרגעים הנעלים האלו לא יעלו עד קרנות המזבח... **אתה יודע מה כן יעלה עד קרנות המזבח??** התפילה המיובשת שלך אי שם בערבות חודש אב... אחרי הטיוול... (כשהשפתיים שלך היו כחולות לא מאימת הדין אלא מקרטיב ענבים) ומיותר לציין שלא היה בתפילה הזו לא טעם ולא ריח... אבל סו"ס שכונה היתה שם כי זו תפילה!!! ואתה הבנת שגם לתפילה כזו צריך שיהיה צורה... תפילת הערבה והערער הזו שם בסוף המסלול... היא!!! היא עולה עד קרנות המזבח יותר מתפילת האתרוג שלך... כי דווקא שם נבנתה ו--יצאת שלם,

כשניסית לסכם את העליות והמורדות שעברו עליך בשנה האחרונה... יצא לך שדווקא היתה תקופה של שטייגן שאז היית הרבה יותר חזק ויציב בלימוד ובקדושה וביראת שמים... ואילו פה ושם היו לך כמה שבועות כאלו שהמצב היה הרבה יותר נפיץ... כל ניסיון הכי קטן שהגיע הציף אותך כמו סערה... ושם היו כל מיני נפילות ומעידות שאתה מעדיף לשכוח אותם

בקיצור: היו תקופות יותר טובות השנה שבייחס אליהם אני רגוע, אבל יש תקופות פחות טובות השנה ששם היו כל מיני ת'קרים... **אז נכון!! מה שנכון נכון...** ברור שעיקר השיעורי בית של עזיבת החטא צריכים להיות ממוקדים בייחס לימים הפחות יציבים שעברו עלינו בשנה האחרונה... **אבל!!! יש גם צד שני למטבע...** סו"ס באותם ימים שהיו נפילות, היו גם הרבה הרבה רגעים של כמעט נפילה... רגעים שהחזקת בשארית כוחותיך שלא ליפול... ומשום מה את הרגעים האלו אתה לא כ"כ זוכר... יותר נכון: לא כ"כ יודע להעריך ולא מציין אותם בסיפוק... אתה הרבה יותר זוכר את ההתגברויות העוצמתיות שהיו לך בחודש וחצי של השטייגן... למה???

הזדרזו !!

(המשך מעמוד 1) עושה מעשה אתרוג... ומבקש שכר כערבה ? !

(המשך מעמוד 1) - כי בחודש וחצי של שטייגן היה לך חוסן נפשי ורוממות רוחנית עם הרבה טעם וריח... וממילא גם ההתגברות מול הניסיונות היתה מלאה בטעם וריח... כזה סוג התגברות זוכרים... בטח... זו התגברות חווייתית...

אז זהו!!! שתקח בחשבון שמכל ההתגברויות שהיו לך השנה... (שכולם שוים אמנם לטובה) בכל זאת בסופו של דבר הקב"ה בוחר מכולם דווקא את הערבה... דווקא את הרגעים היותר שבריריים של הכמעט נפילה... אותם רגעים שהחזקת בשיניים שלא ליפול... אתה אמנם לא אוהב להיזכר ברגעים אלו... כי הם היו רגעים **חסרי** טעם וריח... (עובדה!!! עובדה שהם לא החזיקו מעמד ובסוף נפלת... רק בגלל שהם היו כ"כ שבריריים וחסרי טעם וריח ומוטיבציה) אבל אצל הקב"ה דווקא הרגעים האלו היו רגעי המבחן היותר מכוננים... דווקא שם כשעמדת מול הקב"ה ללא טעם וללא ריח והתגברת נטו למענו יתברך... אלו הם רגעי המבחן הכי טהורים!!!
כן... על פי רוב זה הולך ביחד... דווקא בימים הפחות סימפטיים בשנה... יתכן שדווקא אז מתרחשים מפגני הנאמנות היותר אמיתיים ועוצמתיים לה' שהם יעלו על קיר מזבחו ית'...

בשנה האחרונה היו לך רגעים טובים יותר וטובים פחות בבית... או מול ההורים (כל אחד ומוקד ההתפרצות שלו)... היו רגעים שהכל היה בסדר ועל מי מנוחות... והיו רגעים של כעסים ועצבים וכמעט התפרצויות. אתה כמובן זוכר בעיקר את הרגעים הטובים לטובה... אבל קח בחשבון שלמרבית האבסורד דווקא הרגעים שבהם כמעט התפוצצת מכעס... דווקא שם עמדת בניסיון... כי תבין: מתי אדם עומד בניסיון הכעס? דווקא ברגע שהוא מאתגר בכעס!

מתי אדם עומד בניסיון של קדושה?? דווקא ברגעים הכי פחות קדושים שמאתגרים אותו בקדושה!! מתי אדם מגיע למדרגות הכי גבוהות באמונה ובטחון?? דווקא ברגעים הכי רחוקים... ובהסתרה שבתוך ההסתרה... שהרגעים האלו מאתגרים אותו בחוסר אמונה והוא עומד בניסיון ודווקא שם הוא מאמין בה'... שם!!! שם אברהם אבינו עמד בניסיון...

ואת הנקודה הזו קצת קשה לנו לקלוט!!! קשה לנו לעכל!!!

כשאנחנו יושבים רגל על רגל ומדמיינים את הליגער הליגער יוסף הצדיק... איזה פרי צדיק... איזה פרי עץ הדר הוא זכה להיות... אנחנו שוכחים שהרקע והסיטואציה שהביאה אותו לקדושה הנוראה הזו... זו הייתה סיטואציה ערבה ערבה ערבה... סיטואציה הכי חסרת טעם וריח... הוא מצא את עצמו במצב הכי לא אידיאלי... שדווקא שם זה קרה!!!

אנחנו מצד אחד רוצים להיות הליגער יוסף הצדיק... אבל אנחנו רוצים שזה יקרה עם תלית ותפילין באמצע שמו"ע... **אדוני... זה לא עובד ככה!!!** א"א להיות אתרוג ולבקש שכר כערבה!

כן... היה לי שיחה עם בחור עובד ה' נשגב שיש לו רקע קשה... ותכונות קשות... וסביבה מורכבת והוא נלחם ומפגין נאמנות לקב"ה ועושה לה' הרבה הרבה נחת (לא סתירה למעידות שלו) אבל אחרי הכל... לפעמים יש רגעים של שבריר... ויום אחד הוא שפך את הלב: הוא אומר לי: אני אמנם יודע להעריך את העמידה בניסיונות... אני יודע שאני זוכה לעשות נחת רוח מאוד גדולה לה'... אבל הייתי רוצה לעשות את זה בצווארון לבן... כמו החבר שלי שנוגד במשפחה חלקה. הראש נקי, כולו קדוש וטהור, בית שמור, כולו אתרוג בלי בלעטעל אחד... גידול יפה... משפחה עוטפת... ישיבה טובה... נרתיק כסף... עטוף בצמר גפן... אה...

אמרתי לו: אין בעיה!!! אתה רוצה להיות אתרוג?? בבקשה... אבל תזכור דבר אחד!!!

אתרוג לא עולה עד קרנות המזבח... הוא נשאר למטה... מקובל עליך???

לא!!! בשום אופן לא!!! אני לא מוותר על הזכות לעלות עד קרנות המזבח...

אמרתי לו: על זה נאמר: **עושה מעשה אתרוג ומבקש שכר כערבה**... תחליט: או שאתה אתרוג או שאתה ערבה... אם אתה רוצה לעלות עד קרנות המזבח... בשביל זה אתה צריך להסכים להיות ערבה!!! **מה הכוונה???** חבר שלך המושלם הזה... האתרוג הזה... שהכל אצלו חלק... אשרי חלקו... בינינו... אני ואתה מקנאים בו ויש לנו אפילו טיפה רגשי נחיתות כלפיו... אבל צריך לדעת שדווקא אתה מהמקום של הערבה שלך החסרת טעם וריח... משם אתה זוכה להפגין לה' נאמנות מידי יום ביומו ואתה מטפס מידי יום עד קרנות המזבח... ולחבר שלך האתרוג אין את הפריבילגיה הזו... לא כ"כ יוצא לו לעמוד בניסיון הכעס, כי אבא שלו איש חינוך ואמא שלו מטפלת רגשית. אין לו הרבה ניסיונות בקדושה כי הוא גדל בסביבה שמורה... אשרי חלקו... אבל לפחות תדע אתה - את מעלתך!

אבל עזוב... כעת הפרטנו אותם לשני אנשים... ותכל'ס... מי כמונו יודעים שזה לא שני אנשים... זה אותו אחד! אני ואתה... לכל אחד מאיתנו בפני עצמו יש את הימים היפים... הימים האתרוגיים המלאים טעם וריח... שכשאתה רוצה להרגיש רגוע לקראת הימים הנוראים אתה נזכר בימים האלו... אה... איזה שטייגן... איזה רוממות היית לי אז... ובאותה מידה לכל אחד מאיתנו יש את רגעי הערבה שאנחנו מעדיפים לחבוט אותם בקרקע ולהשליך אותם במצולות ים... אז זהו שלא!!! את הנפילות שהיה לנו אז... אותם באמת תשליך במצולות ים... אבל אל תשכח שלפני כל נפילה ואחריה... היו המון המון רגעים של התגברות שהיא מגיעה עד קרנות המזבח... שאם עוד טיפה הייתי יודע להעריך את הרגעים השפופים האלו שמחכים לנו בפינה במשך השנה... יתכן שהייתי מקבל עוד קצת כח והייתי ממזער את הנפילה למינימום ואולי גם את זה הייתי מונע...

ויתכן שזו נקודה למחשבה לראש השנה!!! כן... דווקא בראש השנה צריך לזכור את הושענא רבה... דווקא עכשיו שאתה כ"כ נצמד לפרי עץ הדר... אל תשכח שהרגעים המכוננים מחכים לך בשלעפצעץ... שצריך לחמם מנועים ולאסוף הרבה תחמושת וכוח דווקא לרגעים האלו...

תפסיק לדמיין בראש השנה שכל השנה אתה הולך להתלהב אש להבה בעבודת ה'... תפסיק לדרוש מעצמך בכח להיות אתרוג כל השנה כולה... כי זה לא יקרה... ולמה לא יקרה? כי ה' רוצה גם ערבה!!! במקום להוציא את כל האנרגיות על האתרוג הלא ריאלי במשך השנה... תתחיל להשקיע בערבה... בימים אלו תתחיל להעצים את הימים האפורים של השנה... תבין שבימים האלו קרו המפגנים היותר גדולים שלך... תבין שדווקא שם... בשבועיים של החוסר טעם וריח שכלל זאת ישיבת ולמדתי וכלל זאת קמת והתפללת כמו יהודי... שם קנית הודך והדרך!!! תשקיע בימים האלו... תשקיע עוצמה והכרה בחשיבות של הימים האלו... בקיצור: שורה תחתונה... השנה משקיעים בערבות!!! השנה אנחנו מביאים זוכית מגדלת לשוק ארבעת המינים ומתחילים להסתכל בערבה... מה?? מה יש להסתכל?? תסתכל... תעמיק... כמובן על דרך משל וד"ק.

עד יום חמישי הקרוב בלבד (י"ח אלול),

עדיין ניתן לקנות את

הספר "אהבתי"

בזכוני הספרים 'בלוי' בבהכנ"ס
בירושלים ובמרכז הארץ.

כאמור: ספר זה עוסק בפתיחות אישית ובשפיכת לב בין יהודי לקונו... ספר זה עוסק בסגולה הכי בדוקה והכי מנוסה לכל הישועות גם יחד, **הלא היא תפילה!!!**

(שימו לב: הספר לא מדבר על תפילת שמונה עשרה, אלא על השיחה הישירה בין יהודי לקונו...)

מומלץ בחום לימי אלול שעדיין נותרו שהמלך בשדה, וצידה לדרך לשנה הבעל"ט עבור כל מי שמשתייך לאותו 'גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קראנו אליו..."

הודעה נוספת:

גם השנה יצא לאור מהדורה נוספת של החוברת המבוקשת לנשים (שיצאה בשנתיים אחרונות) העוסקת בתפקידן הרוחני בראש השנה, הרחק מבית הכנסת ומהאווירה של התפילות וימים הנוראים

שם החוברת:

"והיא תהלתך"

ניתן להשיג במוקדי המכירה של גיליון זה.

לברור ולהזמנת כמויות:

0548446691 0527683095

מה בחוברת???

- כיצד ניתן להרגיש את אירת הימים הנוראים והתפילות הרחק מבית הכנסת... מתוך המטבח, וההתעסקות עם הילדים וכדו'...?
- למה נשים פטורות מתקיעת שופר, וכי היתקע שופר בעיר ורק הגברים יחרדו???
- למה דוד המלך מקנא בעוה"ב הבטוח של הנשים בו בזמן שבעוה"ב שלו הוא מסופק?

בהזדמנות זו נשוב ונזכיר:

ניתן לקבל מידי שבוע גיליונות בודדים במוקד הקבוע ברחוב חו"א 34 פינת דסלר, משפחת דרייפוס.

מה בין תיווך דירות למכירה לתיווך דירות לקייט?

כולנו מכירים את הכותרות הקבועות של כל העיתונים בשבת שלפני ראש השנה... שהם מביאים סיקור מקיף של כל מה שנכתב בראש השנה שעבר, וביום צום כיפור דאשתקד יחתמו... והשנה מסתמא יהיה כתוב: מי בחניקה- ואז יראו את התמונות מאסון מירון... ואז "מי בסקילה"- ויראו את התמונות מהקריסה ממיאמי, ומי ישפל ומי ירום- מהתנודות הפוליטיות בארץ ובארה"ב... מי ינוח ומי ינוע וכו'... **ויש לציין שהסיקור הזה הוא באמת מאוד מעורר ומזעזע!!!** כשאתה רואה את כל מאורעות השנה החולפת מול העיניים... ואתה קולט שכל 'ההפתעות' האלו נגזרו בראש השנה... (מה שהכי מזעזע אותי בזה... שכל ר"ה אני מנסה לעורר את הדימוי המפתח עד קצה היכולת ולחשוב מה כבר יכול להיות השנה הקרובה... ובסוף... אחרי כל האופציות האפשרויות שלקחתי בחשבון... תמיד בסוף זה מפתיע ולכל כיוון כך ש-) זה בהחלט מעורר אותנו להבין שהקרקע נשמטת מתחת הרגלים והגיע הזמן להבין שיש מנהיג לעולם ולקבל את עול מלכותו עלינו... (זה כמוני מלכות שמים ברובד הכי בסיסי ואיך זיל גמור.)

אבל!!! מותר לנו לדעת שיש לר"ה ויו"כ משמעות ברוב קצת... קצת יותר משמעותי מזה... כלומר: נכון שהאסון במירון ובקרלין וכיוצ"ב נגזר בר"ה ויו"כ... אבל צריך לדעת שהדין של ראש השנה לא מסתיים בזה... **כלפי מה הדברים אמורים???**

לצורך העניין: לדוגמא: יש לי סבתא שבמשך תשעים שנה חיכתה למשיח יום יום... באושיץ היא לא נשברה כ"י... כי היא תמיד קיוותה שנהה משיח מגיע... היא עברה המון צרות בחיים ואף פעם לא נשברה... מה יש?? משיח!!! תשעים שנה חיכתה למשיח... והופ!!! בשנה האחרונה היא לפתע נפטרה... **וי... וללא משיח... ואני שואל אותך:** לכאורה יש פה אכזבה... היה פה יהודי שכל חייו "בנה" על המשיח. כל הזמן קיווה שאוטוטו יבא המשיח ותהיה סגירת מעגל... ותכל"ס... בסוף התברר שלא!! אם ככה: לכאורה יום הפטירה של סבתא שלי זה יום האכזבה הגדול בחייה... כל חייה קיוותה משיח יגיע והנה גארנישט...

תגיד לי: זה נכון?? **ברור שלא!!! למה לא???**

כי יהודי זה לא משהו שמתחיל ונגמר פה... וגם לא ה-90 או 120 שנה שהוא חי פה... **יהודי זה תוכנה נצחית!!! יהודי זה נכסי דלא נידוי!!!** ואם סבתא שלי חיכתה למשיח והיא נפטרה לפני שהוא הגיע... אז היא בסה"כ ממשיכה לחכות לו משם... ערך יהודי לא מסתיים! לא מת! ערך יהודי הוא קיים מתמשך ונצחי... בקיצור: אנחנו עם **עולם!!!!**

ומעתה!!! על אותו משקל: כשמגיע קצת ראש השנה ואנחנו מתפללים על השנה הקרובה... או חוששים ודואגים מה יהיה בשנה הקרובה... מותר לנו בהזירות לפתוח ראש גדול ולהבין שאליבא דאמת שנה זה לא מושגים של יהודי... אתה יודע למה?? כי בשנה יש 365 ימים... ונכון שזה הרבה ימים... אבל כשיהודי מדבר על 365 ימים... הנושא העיקרי הוא מה העולם ומלואו והנצח נצחים שניתן

לעשות ב-365 ימים האלו...

ידוע הורט של הרב פינקוס זצ"ל על הגמ': עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק ש"י עולמות... שנא': להנחיל אוהבי יש, י"ש בגימטריא 310...

ושאל הרב פינקוס: אני יודע ש"ש זה גימטריא 310... אבל איפה כתוב שזה **עולמות???** אולי 310 חדרים? אולי 310 כורסאות? מנין שעולמות?? **ענה הרב פינקוס:** כשנמצאים כאן בתוך הבועה של עולם השקר ואנחנו שומעים שה' "מתכנן" להנחיל אוהביו י"ש שזה מספר 310... כאן יש לנו ראש קטן... מה כבר יכול להיות 310?? אולי הלוואה עם 310 תשלומים... או אולי אישור ל-310 כתות לימוד... או הנחה בארנונה ל-310 שקל... אבל כשמגיעים לעולם האמת ואתה קולט שליהודי יש עסקים עם בורא כל העולמים שמופיע, והנה שכרו אתו ופעולתו לפניו והוא מודיע שהוא רוצה להנחיל את אוהביו משהו במספר 310... אצל הרבונם של **עולם** נקודת הפתיחה מתחילה מפארנעם של **עולם!!!** אין פחות מזה... ממילא אם מדברים על מספר 310... על כרחך מדברים על 310 **עולמות... וא"כ על אותו משקל:** כשיהודי מגיע להתפלל בראש השנה על ה-365 ימים הבאים... אז בתפיסה הראשונית והקטנה שלנו (או של העיתון...) אצלנו 365 ימים זה הרבה מאוד... זו תקופה מספיק ממושכת בשביל להיות במתח מה יעלה בגורלם של הימים האלו... אבל בשמים?? **לא זה הנושא!!!** אם בשמים יש מתח סביב ה-365 ימים האלו... על כרחך מדברים פה על 365 עולמות של נצח נצחים שאפשר להרויח או להפסיד בשנה הקרובה... **ומותר לנו להתעלות מעצמנו ולהבין שזה עיקר הנושא בראש השנה!!!** לכה"פ לדעת את זה בשכל...

עוד דוגמא שיותר ממחישה את העניין: בבין הזמנים האחרון רציתי ללכת לקיט בצפת... בקשתי ממישהו שיתן לי טלפון של מתווך דירות לקיט... הוא נתן לי טלפון של מישהו... דא עקא שאמנם זה היה מתווך דירות אבל לא קיט... אלא דירות **למכירה!!!!** התקשרתי לאותו מתווך... ההלו... בקשר לדירות... אני צריך דירה לשלושה ימים... ולא יותר מ-600 שקל... ומתי אפשר לשים את החבילות ומתי לפנות והאם יש טרמפולינה?

הוא קטע אותי באמצע... הההלו אדוני... התבלבלת... אני מתווך דירות אבל למכירה!! צר לי... דירה בשש מאות שקל אין לי... יש לי כן דירה בשמונה מאות אלף שקל... אין לי טרמפולינה... אבל יש לי גג רשום בטאבו... וכשלא אמרתי נואש ובכל זאת ניסיתי לנדנד לו שינסה את מזלו גם בתחום של תיווך דירות לקיט... (ס"ס זה הרי התחום שלו...) בשלב מסוים הוא ממש נעלב... אדוני... עזוב אותי... תיווך דירות לקיט זה לא לרמה שלי... אני מתווך מקצועי שלוקח 11.000 שקל על תיווך... לא 65 שקל שתשאיר לי במעטפה בחנות טמבור שממול הבית...

נדמה לי שזה משל טוב שיכול להמחיש את ההבדל בין ראש השנה של **יהודי** לראש השנה של **גוי!!!** מי לא נפקד כהיום הזה... כולם נפקדים בראש השנה להזכירם לחיים ולמוות... גם יהודי וגם גוי...

נו... אז מה בכל זאת ההבדל בין יהודי לגוי??

אצל גוי העולם הזה הוא קייט!!! כמו שיש קייט לשלושה ימים יש גם קייט ל-365 יום... אצל גוי ר"ה זה חידוש חוזה לקייט של ה-365 יום הבאים... גוי נמצא פה על תקן של שכירות... ממילא גם הקב"ה מדבר איתו בשפה של תיווך דירות לקייט... אבל מותר לנו להבין שאצל יהודי מדובר בעסקה ברמה אחרת!!! יהודי לא נמצא פה בקייט... יהודי לא מדבר על בניה קלה... אלא על נכסי דלא נידוי!!! מדברים פה על חיי עולם ש--**נשע בתוכנו!!!** אז שלא תבין לא נכון... אמנם כן מדברים פה על ה-365 ימים הבאים... אבל מה?? מה עיקר הנושא?? כמה חיי עולם אני אזכה לנטוע בכל יום נוסף בשנה הקרובה... זה!!! זה הנושא היותר עיקרי ומשמעותי שעליו מדברים בר"ה... **ומותר לנו לכה"פ לדעת שקיים כזה רובד...** (אגב: אם תשים לב: אני קצת מסוייג בדברי... כי ס"ס בשורה התחתונה אנחנו לא לגמרי אוהזים שם... אנחנו כן מוטרדים מהרבעון הקרוב... ואם ככה, אסור לנו להתנתק מהמציאות של עצמנו... כי אז יוצאים קרחים מאן ומאן... אבל לפחות לדעת שזה לא נגמר שם...) כלומר: כמה שמזעזע אותנו לראות את כל המאורעות שאירעו בשנה האחרונה ולהבין שכל זה נגזר בר"ה האחרון... **אז זהו!!!** שמוותר לנו בזהירות להתרומם כמה טפחים מעל הקרקע ולהבין שכמה שזה מזעזע אותנו די והותר... אליבא דאמת עדיין לא נגענו בלב הנקודה... **ואתה יודע למה לא???**

כי אם שמת לב... בסוף נתנה תוקף אנחנו פתאום אומרים: אדם כחרס הנשבר כציץ נובל כצל עובר וכחלום יעוף... נו... אם ככה: יש לי קושיה עצומה: אם זה מה שכן אדם שווה **אז למה באמת מלאכים יחפזו???**

מילא אנחנו... חיים פה עמוק עמוק בתוך עולם השקר... אנחנו עושים עסק מאוד גדול מהצל עובר הזה... הכבוד והמעמד של החרס הנשבר הזה מטריד אותנו מהבוקר ועד הלילה... לכן אנחנו כ"כ בוכים ונרעדים במי יחיה ומי ימות מי יעני ומי יעשר... אוי אוי... מה יהיה עם הרוח נושבת ועם החלום יעוף שלי... טוב... זה אנחנו- הקרוצי חומר שנמצאים בתוך הבועה הזו... **אבל המלאכים???** עליהם **אני מתפלל...** למה אתם עושים עסק מהחציר יבש הזה?? למה אתם נחפזין וחיל ורעדה יאחז אתכם מ"מי יחיה ומי ימות..." הרי אתם יודעים שיש לכם עסק עם חרס הנשבר... אז מה אכפת לכם כמה חרסים נשברים יעברו וכמה יבראון?? **נו... מה אתה אומר על השאלה?? שאלה עצומה... נכון??**

נו... מה התשובה?? התשובה כתובה בתוך כדי דיבור, מינייה וביה:

ואתה הוא מלך קל חי וקיים... אין קצבה לשנותיך--- **ושמנו קראת בשמך!!** מה פירוש?? נכון... נכון שאדם כחרס הנשבר וכציץ עובר... אבל אותו מלך קל חי וקיים החליט לקדש את שמו דווקא על החרס הנשבר הזה!!! וכל המפתחות של כל העולמות כולם מסורים בידיים של הציץ נובל הזה... **ועל זה!! על זה מלאכים יחפזו!!!** הם לא נחפזים על הצל עובר עצמו... החיל ורעדה שאוחז אותם זה לא הסופות שפקדו את הציץ נובל ואת החלום יעוף... לא!!! מלאכים ממש לא מתרגשים מרוח נושבת ומחציר

אה... אני נזכר שמרוב לחץ עשיתי חשבון נפש וקבלתי על עצמי להוסיף עוד קצת בלימוד ולעשות חזרה... ועד עכשיו הקבלה הזו מחזיקה!!! אוהו... הנה... עכשיו התחלת לדבר!!! זה מה שנגזר השנה!!! על זה מלאכים יחפזו!!! בשנה שעברה התורה חזרה על אכסניה שלה ותבעה בתוקף לזכות אותי בעוד עמל התורה, ובקשתה התקבלה... לצורך העניין נגזר עלי מתח מסוים... שדחק אותי לפינה והביא אותי להחלטה הטובה הזו... אוהו... אם זה מה שנגזר השנה!!! על זה בהחלט היה למלאכים מה להיחפז... זה רציני מאוד. אם נסתכל בהיבט הזה פתאום כל מיני דברים פחות נחמדים שקרו בשנה האחרונה מקבלים מימד אחר... פתאום כל מיני תקופות יותר טובות או פחות טובות מקבלים את הפרופורציה הנכונה שלהם... ההלו... עזוב נקודתית האם היה לך טוב בשנה האחרונה או פחות טוב... תכל'ס... לאן התקדמת השנה הזו?? האם השנה הזו לקחה אותך קדימה או אחורה ביחס לחיי הנצח שלך?? זה הסיקור האמיתי של השנה האחרונה בפרט וכל החיים בכלל...

כשהייתי בחור ועברתי משברים... היה לי מנהג מעניין... כל יום של משבר שהייתי בוכה באותו יום הרבה בתפילה... בסופו של יום הייתי מבסוט!!! אמרתי לעצמי: אני אמנם עדיין בתוך בבעיה... אני עדיין עמוק בתוך המשבר... אני עדיין לא יודע מה יהיה ואיפה הסוף... אבל דבר אחד אני יודע: **מהיום הזה יצאתי מלינון!!!** סו"ס היום התפללתי... צעקתי לה'... לא נכנסתי למיטה בדכאון... אני את היום הזה מנציח!!! את התוצאות של היום הזה אני עוד אפגוש בהמשך החיים!!! זה ממש ממש ככה... עבר עליך יום קשה... עברה עליך שנה קשה... בשעת מעשה אם היית מגיע אלי הייתי צריך לעודד אותך... להגיד לך מילים טובות... אל תדאג... יהיה טוב... אבל עזוב... אתה כבר אחרי זה... אתה כבר אחרי התקופה הקשה... תכל'ס... כעת מדברים על מבט לאחור!!! עם מה יצאת מהתקופה הזו?? מה עשית עם השנה הקשה הזו?? האם זה הביא אותך להתחזק יותר ברוחניות...?? זה גרם לך להיות יותר טוב בתפילה ובעבודת ה'?? אם ככה, אתה יכול לסכם את השנה בסיפוק ולומר: היתה לי שנה טובה!!! היתה לי שנה מבורכת!!!

מבורכת במה?? מבורכת בקנייני הנצח שלי... כי בשביל מה אני פה אם לא בשביל זה... כמונבן שלהבא אנחנו מתפללים לה' שנזכה להתחזק בעבודת ה' מתוך אך טוב וחסד... אבל למפרע? כל יום נוסף שהייתי כנוע ופחות זחוח... זכיתי ליותר הכנסות ופחות הוצאות לעולם הנצחי שלי... ואין מקום ביריעה...

שמיה רבה מברך בכל כחו **קורע גזר דין של שבעים שנה!!!** אז מלאכים יחפזו סביב זה... סביב מספר הפעמים שאני הולך בשנה הקרובה לקרוע גזר דין של שבעים שנה... (אתה יודע מה זה לקרוע ניירת של תיק פלילי שמתבשל כבר שבעים שנה?? תנסה לדמיין בכמה ניירת מדובר...??) אם יש יהודי שה' כבר מחכה לו שבעים שנה... כבר שבעים שנה שה' מחיה אותו!!! שבעים שנה שה' זן ומפרנס אותו... והשנה לראשונה יש סיכוי שמשוה שם יסדק בלב שלו בעקבות השכן הבן תורה שבא להתגורר בשכונתו ש-ראו כמה נאים מעשיו... אתה יודע איזה מתח יש בשמים סביב הצ'אנס הזה?? אתה יודע כמה מלאכים צריכים להיחפז בשביל להוביל כזה מהלך ולקוות שהוא יצליח??

יש כן וכך יהודים שממתינים לישועה... כי ה' רוצה מהם שינוי מסוים והם לא מבינים... ובשמים הוחלט שהשנה שוב ינתן לכל אחד מהם איתות... בשביל לתת להם צאנ'ס להבין ולהשכיל... ואז קרובה ישועתם... יש לך מושג עד כמה מלאכים יחפזו וחיל ורעדה יאחזו סביב זה??

שים לב: כל הדוגמאות שאמרתי לך עכשיו... זה דבר שנגזר בשמים בשנה שעברה **והעיתון לא יביא את זה!!!** לא רק בגלל שזה לא מתקשר ומצולם אלא בגלל שזה בגדר **קול דממה דקה ישמעו**... אף אחד לא יודע וגם לא יידע מה באמת התבשל בשנה האחרונה ולאן זה חתר... אז זהו!! שקח בחשבון שבשמים זה מה שבעיקר מטריד!!! בשמים עסוקים במה השנה הבאה עלינו לטובה מקדמת כל אחד ואחד מאיתנו לעולמו הנצחי... בעיתון יהיה כתוב שבראש השנה יכתוב מדדי הבורסה שנחלשו השנה... אבל מישהו מדמיין שהמלאכים יחפזו על המכשיר הלא כשר שלך שבשמים יודעים איזה חורבנות זה עושה בעולמות העליונים... אתה מעלה בדעתך שבר"ה יכתובו וביום צום כיפור יחתמו איך עוזרים לך להיפטר מהשטר חוב הזה... (שיהי רצון שזה יהיה בדרך הטובה...)

עכשיו: כלפי מה הדברים אמורים???

הרי תכל'ס... אין לנו הרבה מה לעשות עם התיאור הזה... הוא רק מסבך את הראש... הוא רק מכניס אותנו לכל מיני חשבונות???

העניין הוא כן:

העיתון יעשה את שלו... העיתון יסקר את השנה האחרונה עם אירועים דרמטיים שאירעו... אבל גם לך מותר לסקר את השנה הפרטית שלך!!! אבל אתה תסקר בצורה הנכונה!! פעם כשהייתי מסקר לעצמי את השנה האחרונה... הייתי עושה את זה פחות או יותר כמו העיתון... הייתי מחפש כל מיני אירועים דרמטיים שאירעו לי בשנה האחרונה... (כל אחד והרפתקי דעו עליה) הייתי משחזר את המצב הפיננסי שלי בשנה האחרונה... איך הרגשתי... איך הסתדרתי עם איקס וכו' וכו'...

אז זהו שלא!!! בשנה האחרונה למדתי לסקר את השנה שלי בצורה הנכונה... אז כן... בחודש שבט נגזר עלי להיות במשבר ממשוה מסוים... אבל עזוב... זה כחרס הנשבר... אז כמה ימים לא היה לי מצב רוח... מי זוכר את זה בכלל... אבל לא!! חכה... תתקדם צעד אחד קדימה... נו... מה עשיתי עם המשבר הזה???

יבש... **אז ממה הם כן נחפזים???** הוי הוי... מה שהחציר יבש הזה יכול להרעיד את כל צבא השמים ולהביא את הגאולה השלימה... מזה הם נחפזים... ומזה יש מתח עצום בשמים...

הההלו... חרס הנשבר... צל עובר... קום קום... עמוד... עוד רגע מתחילים קדושת כתר... אתה יודע מה יש מיד אחרי נתנה תוקף...?? המקדישים שמן בקודש דרי מעלה עם דרי מטה מייחזים בשלוש קדושה בקודש--- קדוש קדוש קדוש... **זה הסיפור!! זה התוקף העיקרי של קדושת היום!** המלאכים יודעים שכל יום שהחרס הנשבר הזה עושה רצונו יתברך זה חיי עולם **שנטע בתוכנו**... כל יום נוסף שיהודי חי בחלום יעוף הזה הוא יכול לתקן את כל העולמות כולם ובאותה מידה להחריב אותם... מזה מלאכים יחפזו!!! **תכל'ס, בא נמחיש את זה למעשה:**

כשאנחנו נראה בעיתון את התמונות המזוועות מהאסון במירון ויהיה כתוב שם: "ומי בחניקה..." אותנו זה מאוד יזעזע... אנחנו נזדעזע שזה מה שנגזר בשמים בשנה שעברה...

אבל הההלו... אתה לוקח בחשבון שיש כן וכך אנשים שה' כבר רוצה לפקוד אותם בפקודת ישועה ורחמים... אבל בשביל זה הם צריכים לתפוס את עצמם לידיים... ובשביל זה זימנו אותם לקרבת האסון... קירבה פיזית... או קירבה רגשית... חברתית... קהילתית... וניתן להם צ'אנס להתעורר ולהבין ולהשכיל משהו מסוים שה' רוצה שהם יתעוררו... ו... ו... ומה קרה בסוף?? האם הם התעוררו או לא?? אנחנו לא יודעים...

אבל האם אתה לוקח בחשבון שגם זה נגזר בשנה שעברה???

האם אתה לוקח בחשבון מאות ואלפי יהודים רחוקים שכמעט נכרתו מארץ חיים... ובשמים ניתן להם צ'אנס לשוב ולהתעורר בעקבות הקידוש ש"ש העצום שאותם משפחות שכולות חיזקו במשפטי האמונה שלהם... האם מישהו מעלה על דעתו שעל זה מלאכים יחפזו שנה שעברה?

תחשוב: מדובר במאות יהודים, בנים של ה', שחיים כאן בעולם עשרות שנים והם מנותקים לגמרי מכל זיק של קדושה, וכעת בר"ה האחרון, מלאכים יחפזו... מה יש?? יש עיסקה בשמים!!! עיסקה שמימית... שיש כן וכך נשמות שצריכות לעלות לשמים... והם יפדו יחד איתם כן וכך נשמות עשוקות שישובו תחת כנפי השכינה... **מישהו חושב בכלל על זה??**

אנחנו מזדעזעים מטרגדיות זה טבעי! אנחנו מזדעזעים ממפולות ומגפות... אבל קח בחשבון שדווקא בשמים יש נושאים אחרים שמטרידים עוד יותר... בשמים היו מוטרידים כמה יעברו וכמה יבראו... כמה אנשים הקב"ה ידבר איתם בשנה הקרובה והם **יעברו** הלאה... לא יתייחסו... ואילו כמה אנשים **יבראו** מחדש... כמה אנשים יתפסו את עצמם השנה לידיים ויקנו את עולמם בשעה אחת... על זה מלאכים יחפזו!!!

מפחיד לומר אבל אם קיי"ל שכל האומר יהא

משום "חולשא דכהן גדול..."

את היום כיפור אף אחד לא יכול לשכוח... זה היה יום כיפור מפחיד... דווקא הכהן גדול דווקא צדיק ומופלא בדורו... אבל הוא היה זקן וחלש וגם לא כ"כ בריא... ואנחנו הצוות הגאמן של פרחי הכונה שזכינו במשך כל ליל יו"כ להסתופף בצלו של הכה"ג בלשכה ולשמש אותו... (או לחילופין להעיר אותו באצבע צרדא) עבורנו זה היה יום כיפור מלא במתחים סביב החשש אודות מצבו הבריאותי של הכה"ג... האם יהיו לו כוחות להשלים את כל העבודה או... או חלילה לא... (האמת היא שכבר מאתמול מערב יום כיפור... יש כבר התלששות שהכה"ג חלש במיוחד... עד כדי כך!! שבאופן חריג הוצרכו **גם השנה** להטיל עשיות של ברזל חסין מעו"כ להפיץ צינתם של המים משום חולשא דכהן גדול... למרות שהשנה אנחנו לפני שנה מעוברת... כך שהמקווה הכי פחות קר... ובכל זאת!!! הוצרכו לחסם את המקווה... הלא דבר הוא.) ברוך ה', בהתחלה דווקא הכל הלך למישרים... הכה"ג יצא מבית הפרווה לבין האולם ולמזבח להתוודות וידוי ראשון על פר החטאת אשר לו... ואח"כ הוא פנה למזרח המזבח והטיל גרלות על שני השעירים... ברוך ה' הגורל עלה בימין... (זה נקרא שהתחילו על רגל ימין... יותר נכון: על יד ימין...) ואח"כ הוא שחט את הפר ונתן למי שמסרס בו, מיד הוציאו לו קטורת וחפן לתוך הכף... לאח"כ הכה"ג נטל את מחתת הזהב האדומה המיוחדת שהתאימו במיוחד בשבילו, שהיא קלה וארוכה כדי שיוכל להשעין אותה על זרועו ועלה למזבח כדי לחתות גחלים... (מה שרק אפשר להקל על חולשא דכה"ג מתאמצים...) ואכן הכה"ג נטל מחתת הגחלים בימיו והקטורת בשמאלו ונכנס לקודש הקדשים... כולם כרשו מן ההיכל...

הלב מחטיי פעימה!!! האם הכל בסיידר??? סו"ס הכה"ג כ"כ חלש... והמחתת גחלים היא די כבידה!!! נכון אמנם שעושים מאמץ גדול שהיא תהיה הכי קלה שאפשר... ובשביל זה גם נותנים לכה"ג לאחוז אותה ביד ימין (ולא שמאל) כדי שאת המחתה הכבידה הוא יחזיק ביד היותר מיומנת שלו... אבל עדיין מדובר בג' קבין וגם חם... תבין: בכל העבודות הרגילות אנחנו מלויים את הכה"ג... תומכים בו... עוזרים... עומדים לידו כמו משמשים בקודש מסורים... אבל כאן? אסור!!! וכל אדם לא היה באוהל מועד בבואו לכפר בקודש עד צאתו!!! אין משבקי"ם!!! אם הכה"ג מתקשה להחזיק את הכף והמחתה אין מי שיעזור לו... כל שניה נדמטה לנצח... דממה!!! כעת ניתן לשמוע איך הנייאשתיק (פעמון שקשור למחתה) משמיע קול... זה אומר שהכה"ג עדיין מהלך... עוד פסיעה ועוד פסיעה... ואז... לאחר 38 שניות... לפתע הקול נהיה יותר עמום... זה אומר שהכה"ג כבר נבלע בין שני הפרוכת... ואז לפתע הנייאשתיק השתק... אוהו... נשמנו לרווחה...

כן... זה אומר שהכה"ג הגיע לבין שני הבדים... כעת הגיע עת!!! אין כאן המקום לפרט את החרדת אלוקים... בכיות... וידיים... התעלפיות... כן... זה הרגע הגדול ביותר!! בשניות אלו הכה"ג מקטיר קטורת לפני ולפנים... אבל אנחנו הצוות המסור... אנחנו מידי עסוקים כעת עם הכה"ג בעצמו... חיכינו עוד כמה דקות שבהם הכה"ג אמור להתפלל תפילה קצרה בבית החיצון... והנה לפתע... ברוך ה'... דמותו המאירה של הכה"ג הופיעה בפתח ההיכל!!! כלונו נשמנו לרווחה... הכה"ג אמנם הולך אט אט... הוא נראה חלש... אבל ברוך ה'... הקטורת נעשתה כדינה!!!

ברוך ה'... העיילם כבר התאושש מהמחתה... והנה... הכה"ג נוטל את המזרק ממי שמסרס בו... ושוב חוזר לאולם... נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד... האמת היא שאני עדיין לא רגוע... סו"ס מזרק של דם הפר מדובר במזרק כבד מאוד!!!! בערך משקל של שבע עשרה קילו... (הרבה יותר ממחתת גחלים ג' קבין...)

רבש"ע: תתן כח לכהן גדול שלנו... היה עם פיפיות שלוחי עמך בית ישראל... עיני עמך בו תליות ועיניו לך מייחלות גש מול קודש הקדשים באימה לשכך כעס וחימה וכו' וכו'... (תחשוב: בשנים עברו היו כהנים גדולים שפחדנו עליהם מסיבה אחרת... ידענו שהם רשעים ופחדנו שהם ימותו בתוך קודה"ק... אבל כאן החשש הוא אחר... הכה"ג צדיק מופלא... אבל חלש מאוד) הכהן גדול אכן נטל את המזרק והתחיל לעלות בפסיעות מדודות... לאחר שתי דקות שנדמו לי כנצח לפתע אנחנו שומעים **אחת!!!** אוהו... ברוך ה'... **אחת ואחת... אחת ושתיים...** ואז שמענו **אחת ושלוש**... ולפתע... לפתע שקט... אנו מנסים לאמץ את האזניים... אתה שומע???

לא!! לא שומע... אתה... אתה אולי שמעת? אתה בטוח שלא שמעת??? אני מסתכל על חברי בחיורון ו... ואנחנו מבינים שמשוה פה לא כשורה... ולפתע!!! הכה"ג מופיע בעיניים אדומות!! מתברר שהגרוע מכל קרה... מרוב חולשה המזרק נשמט מידי של הכה"ג ונשפך הדם בין הזאה של אחת ושלוש לבין אחת וארבע

אוי אוי אוי... שוד ושבר... אל תשאל... אין לך מושג מה קרה פה... צריך להתחיל כעת הכל מהתחלה!!!

הרי קיי"ל: כל מעשה יום הכיפורים האמור על הסדר, אם הקדים מעשה לחבירו לא עשה כלום... זאת אומרת: הפר נפסל... הקטורת נפסלה, השעיר לה' ולעזאזל נפסלו... הכל מהתחלה!!! אתה יודע מה זה להתחיל הכל מהתחלה?? זה אומר: שוב להביא פר ולהתוודות עליו... להביא שני שעירים חדשים ששויים וכו' ולהגדיל עליהם... לשחוט את הפר, לחפון ולהקטיר שוב קטורת בפנים... (שהרי קטורת שחפנה קודם שחיטת הפר לא עשה כלום) ושוב!!! שוב לקחת את המזרק של דם הפר ועכשיו שוב לזעוק לשמים ולקוות שהפעם זה יעבור בשלום ולא ישפך הדם... (צ"ו: האם ככה"ג יש להקל שהכה"ג שלא לקבל רק מקצת דמו של פר?? את"ל, הכה"ג אכן יקבל את הדם בשתי כוסות... את המזרק הקל הוא יטול, והמזרק הכבד ישאר כאן ביד המסרס בו לאחריות במידה והמזרק השני יפול, עכ"פ אם הכל ילך כשורה ולא יצטרכו לדם שבמזרק הגדול... הרי הדם שבמזרק זה ישפך לאמה ולא ליסוד דלא כראב"ר ש) העיילם כבר התחיל לרנן... שהכהן גדול הזה לא ראוי... משל לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו רבו קיתון על פניו... הכה"ג היה שבור מאוד ממה שקרה... אבל כעת אין זמן לשברון לב... צריך להמשיך!!!

ההיערכות מחדש החלה בקדחתנות... תוך רגעים ספורים, כבר הופיע פר חדש, והכה"ג הפריש אותו שוב, שני שעירים חדשים כבר ממתנינים במזרח העזרה לגורלות... ומלשכת בית אבטינס כבר הוציאו למלא חפניו...

שוב הכה"ג סומך על פרו... גרלות... שוב עולה בימין... משם חוזר לפרו, וידוי נוסף... שחיטה, נותנו למי שמסרס בדמו... מיד הכה"ג חותה גחלים, חופן, נכנס לקודש הקדשים להקטיר קטורת (למרב האבסורד יש כאן כבר קטורת מלפני חצי שעה... אבל לא יצאנו בה ידי חובה) הכה"ג הקטיר... שוב תפילה קצרה בבית החיצון... והנה!! שוב הכה"ג מופיע... והנה!!! שוב הכה"ג נוטל את המזרק... והפעם חרדה אמיתית!!! והכהנים והעם העומדים בעזרה... כולם שבורי לב... כבר לא יודעים איפה זה הולך להסתיים היום... השעון לא מחכה... ותכל"ס עבודת היום בקושי התחילה!! (אפילו אלו שנומצאים אי שם בסוכות שבמדבר וממתנינים לשעיר השתלח... כבר הניפו בסדרים באיתות של סימן שאלה... מה קורה... השעיר השתלח כבר היה אמור להופיע כאן???) לא אלאה אותך... אבל הסיפור לא נגמר כאן... כי כשהכה"ג כבר סיים להזות בפנים, והוא התחיל להזות מן הפרוכת... מרוב חולשה וערפול חושים הכה"ג החליף והיה קודם מדם השעיר, ואח"כ מדם הפר, ולכן הוא היה צריך להזות שוב מדם הפר ואח"כ מדם השעיר... בקיצור: היו שם עוד כמה וכמה מעשה שטן... שמוכרים ומאתגרים אותו היטב בסכסכת יומא... אבל מה אתה חושב??? אחרי כל הבעיות והעיכובים... ואחרי כל השברון לב והעגמת נפש והדם שנשפך תרתי משמע... בסוכו של יום הלשון של הזרית הלבין כשלא!!! ויצאה בת קול ואמרה: לך אכול בשמחה לחסך ושתה בלב טוב את יינך כי כבר רצה אלוקים את מעשיך... ללמדך: לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבקות...

אחד מהנושאים שרבינו יונה מדבר עליהם בחריפות יוצאת דופן!!! וזה נושא מוכר שכל אחד מאיתנו מתמודד איתו איכשהו...

הנושא הוא: הפרוש מדרכי ציבור!!!

זה לשונו: **בהתאסף ראשי עם וקהילות הקודש לעבוד את השי"ת להעמיד להם מצוות, הנה הם מקדשים את השם... והקב"ה מתעלה באסימטם ועבודתם, והאיש הפרוש מדרכי ציבור הנה הוא כמקטרג על הסכמת עבודת ה', ומראה עצמו כי לא יחפוץ להיות בסודם ולהכתב בכתבם... כי הם מניאים לב חלושי הדעות בנשיטתם מדרכי הציבור והינם מן המחטיאים את הרבים...** (עיי"ש בדיוק לשונו...) לחטא הזה יש דימוין מסוים למושומד שרבינו יונה מזכיר בקטע אחד לפני כן... כמו שמושומד יכול להיות לך בן אדם ממש משלנו... ויש לו רק איזה "חור" מסוים ונקודתי ביהדות... דא עקא שהחור הזה מאוד מסוכן... כי מדובר בבן אדם שכופר בו בכפירה מוחלטת והוא נחשב למושומד לדבר אחד... והוא עלול לאבד את כל העוה"ב שלו על הפרט הזה.

אז מה פרוש מדרכי ציבור? יתכן שמדובר בעובד ה' שהוא גלאט... זהו בכל ד' חלקי שו"ע... א"א לתפוס אותו על שום ס"ק במ"ב... אבל הוא טיפוס מרדן!! הוא תמיד לבן יותר ותמיד צריך לעשות אחרת מכולם... וצריך לדעת שהרבה פעמים זה נובע דווקא בגלל שהוא באמת יותר מוצלח מהממוצע... אבל תכל"ס... יש ערך שקוראים לו **בלל ישראל!!!** וכלל ישראל צריכים הנהגת הכלל!! וצריך הכנעה וציות להנהגה שענייה פרושות על תקנת הכלל... וישנם תקנות שמנהיגי ישראל מתקנים לטובת הכלל והתקבלו על כלל ישראל... ומכאן ואילך אנו מחויבים לתקנות האלו!!! וברגע שמוגיע יהודי ומטשטש את הגבולות האלו הוא צריך לדעת שהוא משחק עם העולם הבא שלו!!!

דא עקא!!! שכאן חובה להסתייג... שאסור להתבלבל ולהיסחף!!! ולא כל דבר שהציבור עושה זה כבר בגדר "דרכי ציבור"!! לא כל שגעון שהציבור אימץ מהייב את היחיד להיגרר אחרים... וגם אם מדובר בחיזוק של טרנד חדש או סגולה חדשה שהציבור נסחף אחריה... זה לא בכלל **דרכי ציבור!!!** ואתה יודע מה? גם מנהג נקודתי שהציבור נוהג, לא צריך להיסחף ולהחליט שזה כבר בגדר דרכי ציבור שהפרוש ממנו הוא בעונש הזה... **אז מה כן???**

כאן מתחילה הבעיה!!! שהנושא הזה מאוד מעורפל וכמושטש... **מה שבטוח!!! צריך לכל הפחות לדעת שיש כזה דבר!! יש מושג ששמו פורש מדרכי ציבור!!!** מתי זה כן ומתי זה לא?? מתי זה אולי כן ומתי זה בטוח לא?? לא ברור... בודאי לא אני זה שגייד לך את זה... מה שאני יכול להגיד לך זה דבר אחד:

המושג הזה קיים!!! וצריך לכהון את זה במלא הרצינות כי בנפשנו הדבר!! זה לא צהוק!!! לכאורה אדם שמוחזק אינטרנט באופנים האסורים... ככל הנראה הוא פורש **מדרכי ציבור**... לא יעזור לו שהוא יטען שהוא אף פעם לא נכשל בעריות... אני מצידי מאמין לו שהוא לא נכשל... אבל אתה פורש מדרכי ציבור!!!

סו"ס זה מהעבירות החמורות ביותר... וגם מי שאין לו נערווען לא בק"ש ולא בד' המינים... אבל בזה יש מה להיות נערווען... סו"ס אנחנו כבר מקריבים כ"כ הרבה ומושגתלים כ"כ לבנות את העולם הבא שלנו... ו... ולא מומלץ להפסיד אותו!!! ההשארתי אותך עם לשון בחוץ... עם המון סימני שאלה... כן... אנחנו נמצאים בעולם של בירור... צריך לדעת שכל דבר שמסווג להסכמת הציבור יש בזה חומרא יותר מכל דבר אחר... הההראיה: שכל דרשה ב"ג מידות שדרשו אותה בלשכת הגזית לפני 400 שנה... יכול לבא בית דין אחר ולפרוק אותה... אבל ברגע שלשכת הגזית גורו תקנה והיא התקבלה בתפוצת ישראל אין שום דרך לבטל את התקנה הזו!! היא שרירה וקיימת לעולם ועד ולנצח נצחים ודו"ק...

תזכורת!!!! מתחילים מסכת ביצה...

כן... בתיק ההכנות והאווירה לקראת הימים הנוראים... צריך לזכור **ש"חיים" חזקים מהלכו!** החיים ממשכים כרגיל... ואם כי הם חיינו ואורך ימינו אז להזכירכם שבשבוע הבא... ב"ה אלול- יום בריאת העולם... ביום הזה מתחילים **מסכת ביצה** במסגרת לימוד דף היומיומי!!! אז נכון שביום הזה יש גם סליחות... נכון שביום הזה יש נוהגים לעשות תיקון מיוחד ליום בריאת העולם... נכון שהראש תפוס לגמרי בהכנות לראש השנה... אבל תכל'ס... **תורה היא וללמוד אני צריך!** התורה תובעת את שלה... ומסכת ביצה מתחילה ואיתה נגיע ליום הדין... מי שזכה לסיים את מסכת סוכה בכ"ה באלול אשרי חלקו... הוא מגיע לר"ה עם משהו בידיים... ומי שלא?? אז בשביל זה יש מסכת ביצה שאני מגיע ומכריז... רבש"ע: אני **מתחיל** פה משהו עם תחילת השנה...

אז ככה: רק לשבר את האוזן: להתחיל מסכת ביצה בערב ר"ה זה לוקסוס שבלוקסוס... למה? **כי זה בדיק הסוגיה!** מסכת ביצה זו מסכת שכל כולה עסוקה בהלכות יום טוב... וזה בדיק התאריך של החגים!!!

אז ככה... סיקור כללי מלמעלה: מה זה המסכת הזו??

אז אמנם עקרונית המסכת הזו מדברת על הלכות יום טוב!!! אבל ההגדרה העוד יותר מדויקת: כל המסכת מתחילתה ועד סופה מדברת רק על **דרבנן** כל הגזירות שרבנן תקנו בענייני שבות של יום טוב... המשנה מונה ומפרטת וזנה בכובד ראש בכל השבותים שחכמים תקנו לאורך ה-800 שנה ויותר שהיה לשכת הגזית ומידי חג בחג יצאו עוד ועוד חקיקות להגדיל את מסכת ביצה ולהאדירה... אז אני יכול להגיד לך שאני לבד מניתי למעלה ממאה שבותים... (אל תתפס על המספר כי זה מה שיצא לי לפוס ריהטא... ואפשר להתווכח ולדון על זה... אדרבה... תסתער כעת על המסכת ותעשה מנין משלך ומעניין אותי לעשות איתך אח"כ השוואות... **מקצה המשע**: לי יצא שיש: 10 שבותים במקח וממכר, 9 במתקן כלי, 11 בהוצאה, 4 במבעיר ומכבה, 4 בדש ובור, 4 בהפשת ועיבוד, 6 שבותים האמורים בתנור, עוד 2 בלישת הפת, 23 אופנים אסורים משום מוקצה ואינו מן המוכן, עוד 4 בספק מוכן, גזירה דביצה על 4 ענפיה, וגזירה דכיסוי הדם על 6 אופניה, חוץ מזה מצאתי 28 היתרים מיוחדים שחז"ל התירו, שמתוכם יש יותר מעשרים מחלוקות ב"ש ובי"ה למיטב זכרוני... עכשיו: אל תתרגש מהבקביאות שלי... את הכל העתקתי כעת מרשימות מסודרות ושמויות אצלי מאז שלמדתי מסכת ביצה בפעם האחרונה... אני בסה"כ למדתי לסיפור ולמנות שבותים לפי השיקול דעת שלי ויש הרבה מה להתווכח בסיווג ובחלוקה של השבותים... אז עקב שעד כה לא היה לי עם מי לחלוק את זה... אולי ס"ס משהו ירצה לקבוע איתי חברותא ב... ב... בדברי **סופרים!!!** שהיו סופרים דברי חכמים... זה חלום חיי... לענ"ד זה עיקר השטייגן של מסכת ביצה בפרט ואיסורי דרבנן בכלל.)

אז קצת רקע מסוג של "הלכה בקרוב ממש למעשה"... מה יש כ"כ הרבה לדון ולדוש בדיני דרבנן? מילא בדאורייתא... אנחנו מנסים לברר מה רצון התורה... אבל בדרבנן? הנה לשכת הגזית פתוחה... תכנס... תשאל... תברר מה הם באמת התכוונו וזהו... נסיים את הסיפור... **אז זהו!!! שיש פה מידע בסיסי שצריך לדעת אותו...**

שכל גזירה חדשה שיצאה מלשכת הגזית... ב"ב חודש הראשונים היתה האפלה וצו איסור פרסום על סיבת התקנה וטעמיה... כלומר: יום אחד יוצאת הוראה מלשכת הגזית... ביצה שנולדה ביום טוב אסורה!!! סוף פסוק! למה? אין נימוקים! אין הסברים! צריך לעשות כי כך ההוראה... ובמשך י"ב חודש כלל ישראל אמורים לקיים את ההוראה הזו בלי להבין! ואז אחרי שנה... ב"ד יוצאת... ומברר אם פשטה התקנה... אז רוב הציבור עומד בה... ברגע שרוב ציבור קיבל ויזאת... זהו! כעת הגזירה נחקקת לדורות בכלל ישראל וא"א לבטל אותה לעולם... וכעת ניתן לשחרר מידע ולגלות את טעמי הגזירה... זה המסלול!!!

וכאן מתחיל הסיפור... נניח לשכת הגזית בחג שבועות האחרון יצאו בגזירה חדשה אסור לרחוץ ביום טוב... ולי הרי יש את עלון אז נדברו... ולא מתאים לי הגזירה הזו... זה לא מסתדר לי... מה הבעיה?? אני יוצא פה בסדרת מאמרים מרדניים ונרגניים... אאאוף... למה אסור לרחוץ... (אני נוהר לא להגיד שמוות כי אז מגיע לי מכת מרדות... תסמוך עלי... אני מספיק חכם ללכת בין הטיפות ולהעביר את המסר בלי לעבור על החוק) ובקיצור: אני יוצר אוירה כללית של אאאוף... לא רוצים... וכצפוי אחרי י"ב חודש לשכת הגזית יוצאים בבירור האם התקנה פשטה ברוב ישראל... ומתברר שהקמפיין שלי הצליח (בשיתוף קבוצות הוואצפ מאורגנות שהביעו חוסר שביעות רצון מהתקנה)... ולאי!!! לא פשטה התקנה... באותו רגע התקנה נהפכת ללא רלוונטית... קבל ביטול... לא עשינו עסק... זכותנו!!! זכותנו... זכות הציבור לא שתף פעולה ולקבוע את הסדר יום גם נגד לשכת הגזית...

אז זהו!!! שכאן מגיעה העבודת ה' הגדולה שלנו... להמליך על עצמנו את ההנהגה המעשית של עול מלכות שמים בעולם!! להיכנע מיוזמתנו להנהגה של חכמים שאוכפת את עול מלכות שמים כאן בעולם... ולזה קוראים דברי סופרים!! כן... זכותנו להתמרד... זכותנו לשותף פעולה... יש לנו את השווה והזווה והיכולות וכלכל את תזונת חז"ל ולהפוך אותה ללא רלוונטית... ודווקא בגלל הווטה הרי שאנחנו יכולים להפעיל... חזק! מהמקום הזה ה' פונה אלינו ואומר לנו... בבקשה... **תמליכוני עליכם!!!** תנו את מלא הגיבוי ללשכת הגזית ותמסרו בידיים שלהם את ממשלת הדור לאכף את עול מלכות שמים בעולם... וכאן אני ואתה מגיעים בבחירה האישית שלנו... ובמקום להתמרד ולהתנער... אדרבה... אנחנו מחליטים שכל תקנה שיוצאת מלשכת הגזית אנחנו מסתערים עליה בחיבה... ודבר ראשון: מקבלים על עצמנו את זה ללא פשרות ושאלות וגם בלי להבין... אדרבה... אנחנו נכנסים לביהמ"ד עם התקנה החדשה ועושים ממנה ממצב... מסיבת עיתונאים... פרשנויות... רבות: השבוע יצאה גזירה מלשכת הגזית שביצה שנולדה ביום טוב אסורה... למה? מה אתם אמורים? מתחילים פרשנויות... זה אומר משום פירות הנושרים וזה אומר משום הכנה דרבה... זה אומר משקין שזבו... תוצ'ח שלם... (מה הפלא שז' דפים הראשונים של מסכת ביצה מדברים על הביצה הזו...) דשים בזה... לוקחים את זה בשיא הרצינות!!! מה פירוש?? הרי באותה מידה אני ואתה יכלנו לזלזל בתקנה הזו ולהפוך אותה ללא רלוונטית... אז באותה מידה, אנחנו "בעלי אסופות" כמו ידינו דואגים לקבע אותה ולנטוע אותה כדרבנות וכמסמרות נטועים... **זה מסכת ביצה!!!** מסכת ביצה כולה אמנם תקנות דרבנן... אבל זה לא מדויק לגמרי להגיד שזה שייך לרבנן... ולמה?? כי עם כל הכבוד לרבנן שתקנו את זה... סבא שלך היה מספיק דומיננטי וחזק כדי לזלזל ולהתמרד ולסכל את תקנות דרבנן האלו... **אז זהו!!! שהוא החליט היפרך**... הוא החליט להמליך את ה'

ולחבק את כל התקנות האלו לעשות מזה מסכת ביצה שלימה... הוא לקח כל תקנה ודש בה בחיבה... חקר בה וליטש אותה וספר אותה באהבה וצירף אותה לרשימה הארוכה של תקנות שהצטברו אצלו... מי שיתחיל מסכת ביצה בשבוע הבא יכול לחוש כמעט באופן ממש בדפים את התחושה הזו... חכמים החליטו שאסור לטלטל סכין מסוים או מדוך... נו... אני ואתה שומעים על ה"הצעת חוק" החדשה הנקודתית והפרטנית הזו... מה התגובה??? או שמגיבים באדישות או בזעם... **אז זהו!!!** שבמסכת ביצה מגיבים באש קודש... אש של תורה... בהכנה וברצינות תהומית!!! הלוואי ואשתי במטבח הייתה מתייחסת לקרש חיתוך כמו שבמסכת ביצה זה נהפך למחלוקת שלימה בין ב"ש ובי"ה... ומסכת ביצה אנחנו לומדים שאפשר לקחת ביצה שאסורה ביום טוב ולעשות ממנה מלכות שמים בפועל... אם חכמים קבעו ואני מקבל את זה... יש פה מלכות שמים!!! תחשוב: בסוף שבעים שנות גלות בבל, סו"ס כל הצדיקים והחוש והמסגר עולים לבנות את בית המקדש... (ויש תביעה על מי שלא עולה) אבל יש משהו שדוחף את כולם לעלות והוא לא עולה... תנחש מי? עזרא הסופר!!! מה יש? מתנצל... קוראים לי עזרא הסופר!!! למה קוראים לי סופר?? כי אני סופר בחיבה את הדברי סופרים... מה אעשה... שהרבה הגדול ברוך בן נריה הוא מאוד זקן... והוא כבר לא יכול לעשות את כל הדרך מכבל לא"י... ולכן הוא נשאר בבבל... ולכן אני נשאר איתו!! כן... עם כל הכבוד לבית המקדש... לארץ ישראל... לשמיטה... לתרומה... אבל יש משהו אחד יותר חשוב... לשבת בהכנה מול הליגער ברוך בן נריה ולספור עוד תקנת חז"ל ועוד... אין ברירה... בית המקדש יאלץ לחכות... מה נעשה... קודם כל "כי מציון תצא תורה" ורק אח"כ דבר ה' מירושלים... קודם אני אזכה לספור דברי סופרים ולקבל י"ע בהכנה ובשמחה את כל דברי חכמים... ואז אני אגיע לשיעור קומה של עזרא **הסופר**, רק אז אוכל לגשת ולחנך את בית המקדש...

---מסכת ביצה זה מסכת של יום טוב **שני** של ראש השנה!! ביו"ט ראשון אנחנו ממליכים את ה' בתפילה, באמונה שובכן ותמלוך אתה ה' לעתיד לבא, אנחנו תוקעים בשופר של תקווה, אנא, תקע בשופר גדול לחרותנו,

מתעסקים בעיקר בהמלכת ה' שתהיה לעתיד לבא, ולנו לא נותר אלא להתפלל על זה... אבל מגיע יום טוב שני... ושבו... שוב ממליכים את ה'... שוב תוקעים בשופר... מה קרה?? מה **לא טוב** בהמלכת ה' ובתקיעות של אתמול שאתם שוב תוקעים בשופר?? **מה התשובה??**

אתמול **התפללנו** על מלכות שמים!!! אבל היום זה קורה בפועל!! היום הגיעו חכמים ומשום מה החליטו שיהיה עוד יום של ראש השנה... יוכלו להתנגד... יוכלו להתנער... **אבל לא!!!** אנחנו מקבלים את זה... והנה... אנחנו פה ממליכים את ההנהגה של מלכות שמים בפועל... מה הפלא שביו"ט שני של ר"ה יש דינא **רפיא**... אתה יודע למה?? כי ביו"ט ראשון של ר"ה אנחנו מדברים על משהו שצריך לקרות ועדיין לא קרה... כאן רב הנסתר על הנגלה... לך תדע מה יכולת לפעול בגילוי מלכותו יתברך ולא עשית... לך תדע כמה מלכות ה' מתעכבת רק בגללך... נישט פשוט... זה דינא קשיא!! אבל כשמגיע יו"ט שני פה אין מה להבין... **זה קורה כאן ועכשיו!!!** אני מכריז בזאת שאני ממליך את ההנהגה המעשית של כבוד שמים בעולם... אני מכריז בזאת שהביצה שנולדה לי גם היום אסורה כי שני ימים טובים של ר"ה קדושה אחת ניהנו!!! זה קורה כאן ועכשיו עם השופר ועם הביצה ועם הימיו דאתקצאי...

במילה אחת: זה ההבדל בין ראש השנה ליטאי לר"ה חסידי... ר"ה ליטאי זה פלצות... כי אני הליטאי מגיע לבד לר"ה ונו... אני לא יודע אם אני מספיק ממליך את ה' או לא... אבל החסיד האמיתי (לא המזויף) שמגיע לרבי ומכריז: אני כאן מקבל י"ע עול מלכות שמים!! יש פה הנהגה שאני מחויב אליה... הוא יותר רגוע... הוא מבצע אתן ועכשיו את המלכת ה'... הוא מצביע על הרבי ואומר לרבש"ע... זה בסדר... אם אני אקנה השנה אייפון... הרבי יעשה לי נו נו נו... וזה יזרק באותו יום... (למעט אותם אלו שמגיעים לרבה ועושים מה שמתחשק להם... יעשו טובה לכולם וישארו בבית...) ובמילה אחת אחרונה: זה מה שמפריד בינינו לבין משיח...

נדמה לנו שאנחנו מחכים וממתינים למשיח!!! נדמה לנו... דא עקא שלא... המשיח אמנם ירפא את כל החולים ויחתך את כל המעוכבים ויפקוד את כל העקרות... אבל הוא **יאתך אותנו על כבוד שמים!!!** ונדרש מאיתנו לרצות את זה... וממש ממש של בטוח שאנחנו רוצים את זה... אני רק בזמן האחרון הגעתי לבשלות נושא הזה... ואני כבר מסוגל לקבל את המשיח!!! אני מסוגל שמישהו פתאום יופיע עם שבט מיהודה... ומחוקק מבין רגליו... אני ערוך לאפשרות שהוא ישנה לי את התכנים של אז נדברו... (תחשוב טוב טוב לפני שאתה מכריז שאתה ערוך לזה...) צריך לצפות למשיח... ולהבין שזה כרוך בקבלת עול... זה לא רק חגיגה... משיח לא וק הולך לסגור לנו את כל החובות בבנק... הוא גם הולך לחוקק חוקים בתורה ואנחנו נהיה מחויבים לזה... מוכן או לא מוכן??

הנה לך... קבלה מתאימה לראש השנה!!!

זה השטייגן הפנימי של מסכת ביצה... להסתער על עשרות רבות של תקנות חכמים... שכשלמדתי את זה בפעמים הראשונות זה היה נראה כ"כ יבש... נוך אתקנה... עוד איסור של חכמים... עוד יכוח בדעת חכמים מה כוונתם... עוד איזה פריט שחכמים החליטו שזה מוקצה... היה לי קושש מסוים להתחבר לזה... עד שנכנסתי למצב של "דברי סופרים!!!!!" עד שנכנסתי לשטייגן של אותו ישיבוחר שצועד לילה שלם בליל ר"ה בדרך **לא** לבית המקדש!! אלא לבית יעזקו!! ומה השטייגן שלו בכל הליל ר"ה הזה? שאנחנו הולכים עוד מעט לפגוש את הליגער רבן גמליאל נשיא ישראל ואנחנו משתעבדים להנהגת עול תורה שהוא מכתוב לנו... במשך לילה שלם הוא גרס את עשרות התקנות שר"ג הזקן תיקן מפני תיקון העולם במסכת גיטין... (כולל את תקנת פרוזבול של היידע הלל הזקן)... ובמשך אותו לילה הוא גרס את מסכת ביצה על עשרות שבותיה בחשק ובשמחה... פי פערתי ואשאפה כי למצוותיך יאבתי...

מי שחך מקבל על עצמו מלכות שמים בליל ר"ה... מה הפלא שהוא לא צריך את האווירה של נתנה תוקף... מה הפלא שהוא לא צריך את האווירה המחשמלת של אלף איש אומרים יאה שמייה רבה... הוא כעת ועכשיו מכתב את רגליו עם הפנים קדימה להשתעבד להנהגת המחוקקת של עול מלכות שמים בעולם!!! או... נגמר המקום בידיה, ועדיין לא נגשנו ללמנה המסורתית לסקר את המסכת... אז אולי בשבוע הבא... אבל קודם תתחיל!!! ביום שלישי הבעל"ט.